

Sąd Rejonowy w Wołominie
Wydział I Cywilny
ul. Prądzyńskiego 3 A
05 - 200 Wołomin

Strona internetowa Sądu na okres 1 miesiąca

Wołomin, dnia 17 grudnia 2024 r.
Sygn. akt I Nc 1993/23

(w odpowiedzi należy zawsze podawać sygn. akt)

**Pan
Damian Malczewski**

**ul. Polna 3/1
05-200 Wołomin**

D O R Ę C Z E N I E ODPISU POSTANOWIENIA

Sąd Rejonowy w Wołominie I Wydział Cywilny w sprawie z powództwa Efficenter Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie przeciwko Damianowi Malczewskiemu doręcza Panu jako stronie postępowania odpis postanowienia z dnia 3 grudnia 2024 r. wraz z pouczeniem o zażaleniu oraz odpisem skargi.

Pouczenie o zażaleniu na postanowienie wydane na posiedzeniu niejawnym wnoszone do sądu drugiej instancji (394 k.p.c.)

Od tego orzeczenia przysługuje stronom prawo wniesienia zażalenia do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie, które wnosi się do Sądu Rejonowego w Wołominie. Aby skutecznie wnieść zażalenie, należy w terminie tygodniowym od doręczenia odpisu postanowienia złożyć wniosek o sporządzenie uzasadnienia tego postanowienia. We wniosku skarżący ma obowiązek wskazać, czy żąda uzasadnienia całości, czy też konkretnej części postanowienia. Wniosek o sporządzenie uzasadnienia postanowienia podlega opłacie sądowej w wysokości 30 złotych. Opłatę zalicza się na poczet opłaty od zażalenia. Termin do wniesienia zażalenia wynosi tydzień od dnia doręczenia postanowienia z uzasadnieniem. Zażalenie powinno czynić zadość wymaganiom przepisanych dla pisma procesowego oraz zawierać wskazanie zaskarżonego postanowienia i wniosek o jego zmianę lub uchylenie, jak również wzięte uzasadnienie zażalenia ze wskazaniem w miarę potrzeby nowych faktów i dowodów.

**Z upoważnienia Kierownika Sekretariatu
starszy protokolant sądowy Marta Nazaruk-Dziedzic**

Niniejsze pismo nie wymaga podpisu na podstawie § 100a ust. 1-3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2019 r. – Regulamin urzędowania sądów powszechnych jako właściwie zatwierdzone w sądowym systemie teleinformatycznym.

ODPIS

Sygn. akt I Nc 1993/23

POSTANOWIENIE

Dnia 3 grudnia 2024 roku

Sąd Rejonowy w Wołominie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Karolina Grabarek

po rozpoznaniu w dniu 3 grudnia 2024 roku w Wołominie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Efficenter Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie

przeciwko Damianowi Malczewskiemu

o zapłatę

na skutek skargi powoda na postanowienie referendarza sądowego z dnia 30 września 2024 roku

postanawia:

umorzyć postępowanie.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem świadczy

Z upoważnienia
Kierownika Sekretariatu
Starszy Protokolant Sądowy

Marta Nazaruk-Dziedzic

Nasz znak: 104024/10/22

Warszawa, 7 listopada 2024 r.

Sąd Rejonowy w Wołominie
I Wydział Cywilny
ul. Prądzyńskiego 3a,
05-200 Wołomin

Powód: EFFICENTER SPÓŁKA Z
OGRANICZONĄ
ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ
NIP: 9512443538
KRS: 0000690682
którą reprezentuje
Radca Prawny Angelika Tichek [WA12860]

Adres dla doręczeń:
Kancelaria Prawna Levanta Angelika Tichek
Spółka Komandytowa
ul. Migdałowa 4,
02-796 Warszawa
adres poczty elektronicznej: sad@levanta.pl
telefon: 22 428 18 18

Pozwany: Malczewski Damian
PESEL: 95022008639
/adres w aktach postępowania/

Sygnatura akt: I Nc 1993/23

SKARGA POWODA

na postanowienie Referendarza sądowego, wydane w sprawie I Nc 1993/23 z dnia 30 września 2024 r. o umorzeniu postępowania

Działając w imieniu i na rzecz Powoda, na podstawie pełnomocnictwa, którego uwierzytelniony odpis wraz z dowodem uiszczenia opłaty skarbowej znajduje się w aktach sprawy, niniejszym **zaskarżam w całości** postanowienie Referendarza sądowego, wydane w sprawie I Nc 1993/23 z dnia 30 września 2024 r. o umorzeniu postępowania w sprawie.

Zaskarżonemu postanowieniu zarzucam:

1. Naruszenie przepisów postępowania tj. art. 182 §1 pkt 1 k.p.c. poprzez jego błędne zastosowanie i umorzenie postępowania, w sytuacji gdy nie zaistniały ku temu przesłanki albowiem Powód przed upływem trzymiesięcznego terminu podjął szereg czynności zmierzających do podjęcia zawieszzonego postępowania, w tym Powód podejmował próby ustalenia adresu Pozwanego poprzez doręczenie korespondencji przez komornika w trybie art. 3a ust. 3 ustawy o komornikach sądowych.
2. Naruszenie przepisów postępowania tj. art. 144 §1 k.p.c. poprzez nieustanowienie kuratora dla osoby nieznanej z miejsca pobytu, w sytuacji gdy Powód w sposób wystarczający uprawdopodobnił, iż miejsce pobytu strony pozwanej nie jest znane, albowiem podjął wszelkie czynności przewidziane do poszukiwania miejsca zamieszkania strony przeciwnej w tym m.in. podjął wielokrotną próbę doręczenia pozwu przez komornika

3. W skutek powyższego, błąd w ustaleniach stanu faktycznych, polegający na ustaleniu przez Referendarza sądowego, iż Powód nie podjął działań, zmierzających do skutecznego doręczenia korespondencji stronie przeciwnej, w sytuacji gdy okoliczności faktyczne wskazują, iż Powód wypełnił zalecenia Referendarza sądowego, w tym złożył wniosek do komornika o ustalenie adresu w oparciu o art. 3b ustawy z dnia 22 marca 2018 r o komornikach sądowych oraz podejmowała inne czynności prawem przewidziane.

Biorąc pod uwagę powyższe zarzuty, wnoszę o:

1. Uchylenie zaskarżonego postanowienia oraz na podstawie art. 144 §1 k.p.c. wnoszę o ustanowienie dla Pozwanego kuratora dla osoby nieznannej z miejsca pobytu, z uwagi na fakt, iż Powód, podejmując szereg czynności, zmierzających do ujawnienia miejscu pobytu strony, wystarczająco uprawdopodobniła, iż miejsce to, nie jest stronie powodowej znane.
2. Zasądzenie od Pozwanego na rzecz Powód kosztów niniejszego postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Referendarz sądowy, postanowieniem z dnia 30 września 2024 r. w sprawie o sygnaturze I Nc 1993/23 umorzył postępowanie. Z uzasadnienia Referendarza sądowego wynika, iż podstawą zawieszenia niniejszego postępowania było niewykonanie przez Powoda zobowiązania Referendarza sądowego do złożenia do akt potwierdzenia doręczenia Pozwanemu odpisu pozwu wraz z nakazem zapłaty za pośrednictwem komornika albo zwrócenia do Sądu wymienionych pism i wskazanie aktualnego adresu Pozwanego lub dowodu, że Pozwany przebywa pod adresem wskazanym w pozwie.

Referendarz sądowy zawiadomił pełnomocnika strony powodowej, że Pozwany nie odebrał odpisów pozwu oraz nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, pomimo przesłania na adres wskazany w pozwie i powtórzenia zawiadomienia zgodnie z art.139(1) zdanie drugie k.p.c. Na podstawie art. 139(1) i § 2 k.p.c. Referendarz sądowy przesłał odpis pozwu z załącznikami, odpis wskazanego nakazu zapłaty oraz pouczenia przeznaczone dla Pozwanego i zobowiązuje do ich doręczenia Pozwanemu za pośrednictwem komornika.

Dalej Referendarz sądowy wskazał, iż w terminie dwóch miesięcy należy złożyć do akt potwierdzenie doręczenia Pozwanemu odpisów pozwu oraz nakazu zapłaty za pośrednictwem komornika albo zwrócić do Sądu wymienione pisma i wskazać aktualny adres Pozwanego lub dowód, że Pozwany przebywa pod wyżej wskazanym adresem, pod rygorem zawieszenia postępowania na podstawie art.177 § 1 pkt 6 k.p.c.

Referendarz sądowy wskazał, że w celu podjęcia zawieszono postępowania Powód powinien był albo doręczyć Pozwanemu korespondencję przez Komornika sądowego, albo wskazać aktualny adres Pozwanego lub dowód na to, że Pozwany przebywa pod jednym z adresów uprzednio podawanych przez Powoda.

Dalej Referendarz sądowy, w swym uzasadnieniu, wskazuje, iż zgodnie z art. 182 § 1 pkt 1 k.p.c. Sąd umarza postępowanie zawieszone z przyczyn wskazanych w art. 177 § 1 pkt 5 i 6 k.p.c., jeżeli wniosek o podjęcie postępowania nie został zgłoszony w ciągu trzech miesięcy od daty postanowienia o zawieszeniu postępowania. Okres trzech miesięcy liczy się od daty wydania postanowienia o zawieszeniu postępowania. Zdaniem Referendarza sądowego w ciągu trzech miesięcy od daty postanowienia o zawieszeniu postępowania nie zgłoszono skutecznego wniosku o podjęcie zawieszono postępowania. Referendarz sądowy dalej wskazuje, iż mając na uwadze powyższe postępowanie należało umorzyć na podstawie art. 182 § 1 pkt 1 k.p.c.

Zgodnie z art. 3a ust. 1 u.k.s. komornik dokonuje doręczenia w terminie 14 dni. Nie powinno zatem, przynajmniej teoretycznie, dochodzić do sytuacji, w której termin dwumiesięczny do przekazania zwrotnie do Sądu informacji o doręczeniu pisma lub ustaleniu nowego adresu byłby przekroczony. Po bezskutecznym upływie tego dwumiesięcznego terminu stosuje się przepis art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c., czyli Sąd może zawiesić postępowanie z urzędu. Należy jednak podkreślić, że jest to zawieszenie fakultatywne, a nie obligatoryjne.

Fakultatywność zawieszenia postępowania polega na tym, że Sąd każdorazowo dokonuje oceny zasadności zawieszenia, kierując się względami celowości.

Z tą argumentacją nie może zgodzić się Powód. Jak wskazuje Sąd Apelacyjny w Katowicach w postanowieniu z dnia 22 marca 2021 r. sygn. akt III AUz 14/21 w związku z tym, że umorzenie zawieszono postępowania może nastąpić wyłącznie w prawem przewidzianych sytuacjach i nie powinno być rozciągane na przypadki niewymienione w ustawie, a także ze względu na doniosłe skutki, jakie pociąga za sobą umorzenie postępowania dla stron, w orzecznictwie Sądu Najwyższego przeważa stanowisko, że orzekając w przedmiocie umorzenia, Sąd nie może opierać się na przyczynie zawieszenia powołanej w postanowieniu o zawieszeniu, lecz powinien badać rzeczywiste powody zawieszenia postępowania, a ponadto stwierdzić, czy ta rzeczywista przyczyna faktycznie wystąpiła i uzasadniała zawieszenie. Tym samym, umarzając postępowanie w sprawie, Sąd powinien zbadać prawidłowość jego wcześniejszego zawieszenia, zarówno co do tego, czy została zastosowana prawidłowa podstawa zawieszenia (od której zależy przecież sama możliwość lub dopuszczalność umorzenia oraz termin umorzenia w odniesieniu do daty zawieszenia), jak i co do tego, czy zostały spełnione przesłanki do zawieszenia postępowania na tej podstawie. Kognicja Sądu orzekającego o umorzeniu postępowania oraz Sądu rozpoznającego zażalenie na postanowienie o umorzeniu postępowania, w następstwie upływu przewidzianego prawem terminu jego zawieszenia, obejmuje badanie przyczyny zawieszenia postępowania (Opubl. OSA/Kat. 2021/2/10.) Powód nie może zgodzić się z argumentacją Referendarza sądowego, ponieważ zgodnie z obowiązującymi przepisami Komornik doręcza korespondencję sądową na adres wskazany przez Sąd w myśl § 96 Regulaminu Urzędowania Sądów Powszechnych, który stanowi, iż Sąd Powodowi doręcza zaadresowaną, w sposób przyjęty dla korespondencji sądowej, kopertę zawierającą wszystkie pisma, podlegające doręczeniu. Zaadresowaną przesyłkę Komornik ma obowiązek osobiście doręczyć Pozwanemu, a w przypadku braku skutecznego doręczenia jest zobowiązany do zwrotu Powodowi korespondencji i poinformowania o dokonanych ustaleniach. W niniejszej sprawie Komornikowi nie udało się doręczyć korespondencji. W związku ze zwrotem korespondencji i uzyskaną informacją Powód wniósł o niezwłoczne przystąpienie do ustalenia aktualnego adresu zamieszkania Pozwanego w oparciu o art. 3 ust. 4 pkt 1a ustawy o komornikach sądowych.

Sąd Najwyższy w postanowieniach z dnia 3 marca 1977 r. I CZ 20/77 i z dnia 6 października 2010 r. II CSK 170/10 oraz w uchwale z dnia 11 kwietnia 1985 r. III CZP 8/85 trafnie wskazał, że przyjmowanie w sposób mechaniczny następstw nieprawidłowego zawieszenia postępowania, oznaczałoby kierowanie się niesłusznym formalizmem, mogącym prowadzić w istocie do pozbawienia strony prawa do wymiaru sprawiedliwości. Chodzi więc o realną możliwość pozbawienia w ten sposób prawa do sądu. Obowiązek sprawnego rozpoznawania spraw, bez nieuzasadnionej, zwłoki ma charakter ustrojowy. Realizując go, Sąd powinien podjąć zawieszono postępowanie, nie czekając w tej mierze na inicjatywę stron.

Umarzając postępowanie na podstawie art. 182 § 1 KPC Sąd bada rzeczywiste przyczyny zawieszenia. Poglądy w tym zakresie były w judykaturze i doktrynie sporne (np. tezy 13-17 do art.182 KPC Komentarz Ryłski/Olaś Legalis). W wypadku zawieszenia przez Sąd postępowania, mimo nieistnienia podstawy do jego zawieszenia Sąd w każdym czasie, w tym także przy rozważaniu przesłanek umorzenia postępowania, postanowi podjęcie postępowania (zob. uchw. SN z 25.2.1985 r., III CZP 86/84, Legalis). (tak teza I.5 do art.180 KPC Komentarz Legalis). Brak wniosku Powoda o podjęcie postępowania, w okresie jego zawieszenia, nie ma więc wpływu na rozstrzygnięcie.(patrz teza 12 do art.182 KPC Komentarz Ryłski cyt. wyżej).

Powód nie może zgodzić się z twierdzeniem Referendarza sądowego, iż Strona powodowa nie wywiązała się z nałożonego zobowiązania, ponieważ w myśl art. 139 par.2 k.p.c. „Powód w terminie dwóch miesięcy od dnia doręczenia mu zobowiązania, o którym mowa w par. 1, składa do akt potwierdzenie doręczenia pisma Pozwanemu za pośrednictwem komornika, albo zwraca pismo i wskazuje aktualny adres Pozwanego lub dowód, że Pozwany przebywa pod adresem wskazanym w pozwie. Po bezskutecznym upływie terminu stosuje się przepis art. 177 par. 1 pkt 6.” Zgodnie z przytoczonym przepisem Powód wykonał zobowiązanie, podejmując za pośrednictwem Komornika, próbę doręczenia korespondencji stronie pozwanej, a w związku

z brakiem możliwości przyspieszenia czynności Komornika oraz wpływu na jego działania Strona powodowa wniosła o wydłużenie terminu.

Jakakolwiek czynność z wymienionych w art. 139 1 § 2 k.p.c., podjęta po upływie określonego nim ustawowego terminu, jest bezskuteczna (art. 169 § 1 k.p.c.). Sąd powinien jednak, uwzględnic tę czynność, o ile jest połączona ze złożeniem wniosku o podjęcie postępowania, zgłoszonym w ustawowym terminie trzech miesięcy od daty wydania postanowienia o zawieszeniu postępowania (art. 182 § 1 pkt 1 k.p.c.). (Prok.i.Pr. 2021/3/105-125 B.Marcin, Doręczenie Komornicze w praktyce sądowej po zmianach procedury cywilnej dokonanych 7 listopada 2019).

Powód nie może zgodzić się z argumentacją Referendarza sądowego, ponieważ zgodnie z obowiązującymi przepisami Komornik doręcza korespondencje sądową na adres wskazany przez Sąd w myśl § 96 Regulaminu Urzędowania Sądów Powszechnych, który stanowi, iż Sąd Powodowi doręcza zaadresowaną, w sposób przyjęty dla korespondencji sądowej, kopertę zawierającą wszystkie pisma wszystkie pisma podlegające doręczeniu. Zaadresowaną przesyłkę, Komornik ma obowiązek osobiście doręczyć Pozwanemu, a w przypadku braku skutecznego doręczenia, jest zobowiązany do zwrotu Powodowi korespondencji i poinformowania o dokonanych ustaleniach. W niniejszej sprawie Komornikowi nie udało się doręczyć korespondencji. W związku ze zwrotem korespondencji i uzyskaną informacją Powód wniosł o niezwłoczne przystąpienie do ustalenia aktualnego adresu zamieszkania pozwanego w oparciu o art. 3 ust. 4 pkt 1a ustawy o komornikach sądowych

Pogląd zawarty przez Powoda ma odzwierciedlenie w orzeczeniu Sadu Okręgowego w Nowym Sączu III Cz 261/21 z dnia 22-06-2021, w którym wskazano, że zasadniczymi powodami zawieszenia postępowania określone w art. 139 k.p.c. to brak złożenia do akt potwierdzenia doręczenia pisma Pozwanemu za pośrednictwem komornika albo brak zwrócenia pisma ze wskazaniem aktualnego adresu Pozwanego lub złożenia wraz z nim dowodu, że Pozwany przebywa pod adresem wskazanym w pozwie. Zgodnie ze wskazanym powyżej orzeczeniem, wskazanie przez Powoda nowego adresu Pozwanego, wystarczy do podjęcia postępowania. Sąd nie dokonuje weryfikacji prawidłowości tego adresu. Nie można też uznać, że Powód powinien wcześniej wykorzystać próbę doręczenia pisma przez komornika na ten nowy adres. Nie daje do tego podstaw cytowany przepis, a poza tym byłoby praktycznie utrudnione z uwagi na przewidziany w tym przepisie termin oraz termin prowadzący do umorzenia. Bez względu na przypuszczenie Referendarza sądowego, co do aktualności adresu, istniały podstawy do podjęcia zawieszonego postępowania i dokonania doręczenia pozwu, na podany adres oraz ewentualnie ponownego wdrożenia procedury art. 139 Kpc.

Poprzez odrzucenie wniosku o wydłużenie terminu do ustalenia adresu przez Komornika Sądowego, Powód została pozbawiona prawa do aktywności procesowej. Powód nie posiada środków prawnych umożliwiających egzekwowanie wykonania czynności poszukiwania adresu Pozwanego w określonym terminie, a Komornik w tym zakresie nie posiada choćby instrukcyjnych terminów. Brak podjęcia zawieszonego postępowania i brak zarządzenia o ponownym doręczeniu uniemożliwiło przedstawienia dowodu potwierdzającego prawidłowość adresu ustalonego przez Komornika, bądź uprawdopodobnienia, że miejsce pobytu Pozwanego jest nieznanne, aby Powód mógł złożyć skuteczny wniosek o ustanowienie kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego.

Wobec przeciągających się czynności ze strony Komornika Sądowego, dwumiesięczny termin na dostarczenie korespondencji Pozwanemu zgodnie z art. 139 k.p.c. upłynął. Wnioskodawca w swoich działaniach nie ma wpływu na przyspieszenie czynności komornika. Możliwość złożenia skargi na czynności komornika w żadnym stopniu nie wpłynie na możliwość przedłużenia terminu na doręczenie korespondencji Pozwanemu, a jedynie przedłuży czas trwania postępowania. Wobec braku możliwości wpływu na terminowe wykonanie czynności Komornika, Strona powodowa nie może ponosić negatywnych konsekwencji odnośnie braku ustalenia adres Pozwanego w ustawowym terminie. To Sąd sprawuje nadzór nad działalnością komorników w swoim okręgu, dlatego też efektem obowiązującego stanu rzecz jest niemożność wypełnienia zobowiązania Sądu w ustawowym terminie co powoduje umorzenie postępowania.

Trudno zatem zgodzić się z twierdzeniami Referendarza sądowego, iż Powód nie wywiązał się ze zobowiązania. Literalne brzmienie przepisu art. 182 par. 1 k.p.c., nie daje zatem przesłanek do umorzenia postępowania. W niniejszej sprawie brak jest zawinienia po stronie Powoda, bowiem jak wykazano powyżej złożył on wniosek o podjęcie postępowania zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

Zgodnie z wyrokiem SN z 30.06.1997 r., II CKU 71/97, LEX nr 31436, w praktyce sądowej przesłanki ustanowienia kuratora dowodzone są za pomocą pisemnych informacji biur adresowych lub organów ewidencji ludności. W związku z wyżej opisywanymi regulacjami dotyczącymi doręczeń przez komorników takim dowodem potwierdzającym zasadność ustanowienia kuratora powinny być również protokoły komorników z zawartą informacją, że adresat nie zamieszkuje pod danym adresem oraz że komornikowi nie udało się ustalić żadnego dodatkowego adresu strony, której ma zostać doręczone pismo. Jeśli z protokołu komornika sądowego sporządzonego przy próbie doręczenia korespondencji nie będzie wynikało jednoznacznie, że Pozwany pod danym adresem nie mieszka, gdyż nic nie ustalono lub nie jest znana tożsamość lokatora (np. odpytywanego sąsiada), to Sąd powinien uznać informację z ZUS-u lub urzędu skarbowego za wystarczający dowód, że Pozwany przebywa pod adresem wskazanym w pozwie. Dowód, że Pozwany przebywa pod adresem wskazanym w pozwie, podlega regułom dowodzenia zawartym w art. 227 i n. k.p.c. Zgodnie z art. 233 § 1 k.p.c. Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału, a zatem może uznać w indywidualnych przypadkach, badając treść protokołu komornika i informacji np. z urzędu skarbowego, że jest on wystarczający do uznania, że Pozwany pod tym adresem przebywa (opubl. LEX/el.2023 M. Świtkowski, Praktyczne aspekty doręczeń pism procesowych za pośrednictwem komornika sądowego oraz e-doręczeń w postępowaniu egzekucyjnym). Podsumowując, jeśli chodzi o dowód, że Pozwany przebywa pod adresem wskazanym w pozwie, ustawodawca nie sprecyzował w żaden sposób, co to miałby być za dowód.

Wobec powyższego, wniosek o zmianę postanowienia poprzez uwzględnienie wniosku Powoda o podjęcie zawieszono postępowania jest jak najbardziej uzasadniony w świetle ujawnionego stanu faktycznego. Idąc dalej na podstawie art. 144 §1 k.p.c. Powód wnosi również o ustanowienie dla Pozwanego kuratora dla osoby nieznannej z miejsca pobytu. Nie budzi wątpliwości, iż strona powodowa podjęła szereg czynności bezpośrednio zmierzających do doręczenia Pozwanemu pozwu oraz ustalenia jego adresu zamieszkania wszczynając postępowanie przez Komornikiem. Co za tym idzie, strona powodowa wyczerpała wszelkie przysługujące jej możliwości do nadania sprawie dalszego biegu jednak bezskutecznie. Zatem zgodnie z treścią wyżej wskazanego przepisu, Powód wystarczająco uprawdopodobnił, iż miejsce pobytu Pozwanego nie jest stronie powodowej znane, a wszelkie czynności zmierzające do jego ustalenia bezskuteczne. W świetle powyższego stanu faktycznego wniosek o ustanowienie dla Pozwanego kuratora dla osoby nieznannej z miejsca pobytu jest jak najbardziej zasadny i w ocenie strony powodowej winien być następstwem ewentualnego podjęcia zawieszono postępowania.

Wobec powyższego, wnoszę i wywodzę jak w petitum.

Powód wniósł opłatę 100,00 złotych od wniosku o uzasadnienie, która winna być zaliczona na poczet opłaty sądowej od niniejszej skargi.

Załącznik:
- odpis pisma

Radca Prawny
Angeł Jędrzejek
WA-12860

www.levanta.pl

Strona | 5